

[Pernille Forchhammer]

Jeg vil håbe på, at vi, når nu debatten om skolestyrelsesloven om et par måneder falder til ro, får lejlighed til at diskutere formål og indhold med folkeskolen og i den forbindelse får lejlighed til at diskutere den prioritering af vores elevs fremtid og dermed af edb, der blev lagt op til, da man indgik det sidste folkeskoleforlig i 1984 eller 1985.

Og så vil jeg til slut bede undervisningsministeren om, at Folketingets Uddannelsesudvalg, når forhandlingerne med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening er afsluttet, får en redegørelse om, hvad ministeren har tænkt sig der skal ske med Landscentralen, så vi får mulighed for at debattere det på et lidt bredere og mere informativt grundlag end nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokal-tv m.v.).
Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 23/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Endelig kommer vi til behandlingen af det forslag, som har været så længe undervejs. Det er et spørgsmål, vi tidligere har haft lejlighed til at drøfte, så jeg skal ikke komme nærmere ind på det, kun sige, at vi har samme udgangs-

punkt, som da vi i juni måned diskuterede reklamefinansiering for radioerne: vi accepterer, at vi, når der ikke er andre finansieringsmuligheder, søger at komme de aktiviteter med lokalradio og lokal-tv, vi har sat i gang, i møde med en reklamefinansiering.

Det var faktisk kun regeringen og Fremskridtspartiet, der forhindrede, at vi ikke allerede i juni måned fik tv-stationerne med sammen med radioerne i en finansieringsform.

Forslaget er desværre belastet af en række store og også interessante områder, som gør det svært at tro, at regeringens forslag om den 1. april 1989 som ikrafttrædelsesdato er ærligt ment. Jeg må sige, at der er overraskende mange ting her, også i forhold til det, der er bebudet: at der skulle ske en vis revision i forhold til TV 2 med dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg mener, at en række af de forslag, ministeren har fremsat, ikke kan hastes igennem, fordi de er ret brede i formuleringerne. Jeg skal komme ind på nogle enkelte af dem.

Der er lagt megen energi i at lave begrænsninger og regler for reklamer i lokal-tv. Hvis det nu var udtryk for, at regeringen finder, at der skal være mening med galskaben i denne forbindelse, ville det sådan set være helt fint. Men det er det ikke, for samtidig slår man portene op til en yderligere kommercialisering af TV 2.

Det er for os utroligt, at det er den samme regering, der har fremlagt en handlingsplan til afbureaukratisering, der faktisk også opbygger et nyt bureaukratisk organ til kontrol med reglerne på lokal-tv-området.

Jeg kan tilslutte mig princippet med blokke, og at de gøres afhængige af de lokale produktioner og lokalt stof. Hvis regeringen ville have taget samme standpunkt vedrørende TV 2's reklamer, sådan at adgangen hertil stod i forhold til det, man producerede og sendte af danske programmer i TV 2, ville det unægtelig have pyntet på resultaterne.

Det er paradoksalt, at regeringen lægger så afgørende vægt på nødvendigheden af, at TV 2 skal have revideret sine reklameregler, for der er efter min opfattelse ikke tale om nogen konkurrence med det forslag, regeringen har fremsat. Det er efterhånden også kun regeringen ved hr. Rønholt og hr. Flemming Hansen, der citerer den undersøgelse fra Handelshøjskolen. Reklamerne har vist, at den er vildt overdrevet, og det er den også i forhold til lokal-tv.